

РЕШЕНИЕ

№ 411

гр. Пазарджик, 18.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимир Лесенски

при участието на секретаря ДАНИЕЛА Г. МУРДЖЕВА като разгледа докладваното от Красимир Лесенски Административно наказателно дело № 20225220201000 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН и е образувано по жалба на В. Н. К. от гр. Х. против Електронен фиш за налагане на глоба серия К № ..., издаден от ОД на МВР Пазарджик, с който на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 50 лв. на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.2, т.2 от ЗДвП за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на ел. фиш, издаването му в противоречие на материалния закон, при съществени нарушения на процесуалните правила, в противоречие с целта на закона и се моли да бъде отменен.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Не се явява и упълномощеният му процесуален представител. В писмено становище се поддържа жалбата. Претендират се разноси.

Ответникът по жалбата, редовно призован, не изпраща представител. В писмено становище от процесуален представител се иска потвърждаване на издадения ел. фиш. Претендират се разноси.

Съдът, като съобрази доводите, изложени в жалбата, становището на ответната страна и събраните по делото писмени доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното:

С обжалвания електронен фиш жалбоподателят е наказан за това, че на ... г. в 19.30 часа на АМ „Т.“, км....+... в посока от град П. към гр. С. е управлявал лек автомобил „М. ...“ с рег. № ... като при максимално разрешена скорост за движение по автомагистрала от 140 км/ч., е заснет със стационарна радарна система тип Multi Radar SD580 и отчетен толеранс от минус 3 % от измерената скорост при извършено нарушение на скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство № 00209D32F68B – установена стойност на скоростта 156 км/ч., с което е нарушил чл.21, ал.1 от ЗДвП и е издаден процесния електронен фиш серия К № ..., издаден от ОД на МВР Пазарджик, с който му е наложена глоба в размер на 50 лв. на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.2, т.2 от ЗДвП.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на събраните по делото писмени доказателства, които са абсолютно безпротиворечиви.

При така установеното е видно, че жалбата против атакувания ЕФ е процесуално допустима, подадена е в срок и от лице, имащо правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна поради следното:

В конкретния случай административното наказание на жалбоподателя е наложено с електронен фиш, а не с наказателно постановление, каквато възможност е предвидена в ЗДвП. Електронният фиш съгласно чл.189, ал.8 от ЗДвП подлежи на обжалване по ЗАНН, а разпоредбата на чл.189, ал.11 от ЗДвП предвижда, че влезият в сила електронен фиш се смята за влязло в сила наказателно постановление. Следователно ел. фиш се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие, не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл.189, ал.4, изр.2 от ЗДвП реквизити, поради което в електронния фиш не

следва да се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. В тази посока е и ТР № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС по т. д. № 1/2013 г. Същите съображения важат и по отношение на датата на издаване на ел. фиш, тъй като тя не е част от задължителните реквизити определени в чл.189, ал.4, изр.2 от ЗДвП. В този смисъл съдът намира, че от формална страна ЕФ отговаря на законовите изисквания, тъй като процедурата е значително по-олекотена от тази по ЗАНН и законът определя точно и изчерпателно условията, при които може законосъобразно да се издаде електронен фиш. Тези условия са лимитативно изброени в чл.189, ал.4 от ЗДвП и се заключават в установяване и заснемане на административното нарушение с техническо средство, в отсъствие на контролен орган и на нарушител. Тази императивна формулировка на цитираната разпоредба сочи категорично, че заснемащото устройство следва да е стационарно монтирано на пътното платно, в какъвто смисъл е цитираното ТР, задължително за съдилищата. В конкретния казус нарушението е констатирано и заснето именно със стационарна радарна система (а не мобилна, както погрешно счита процесуалния представител на жалбоподателя в жалбата), която представлява одобрен тип техническо средство и отговаря на метрологичните изисквания, видно от представените удостоверение за одобрен тип техническо средство и протокол за проверка № 26-С-ИСИС/09.08.2021 г. на Българския институт по метрология, следователно процесното техническо средство е одобрен тип средство за измерване на скоростта и към момента на установяване на нарушението е било технически изправно. В случая се касае за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП и законната забрана за превишаване на скоростта от 140 км/ч по автомагистрала. Що се касае за това дали е наличен знак Е24, то подобно изискване отпадна след отмяната на чл. 7 (Отм. – ДВ, бр. 6 от 2018 г., в сила от 16.01.2018 г.). на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

Неоснователни са и доводите за нарушение на нормата на чл.39, ал.4 ЗАНН. Последната следва да се тълкува в единство с нормата на чл.39, ал.2 ЗАНН и просто разширява приложението на последната, като дава възможност да се налагат глоби в размер над необжалваемия минимум в случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо

средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, като се издава ел. фиш. Това не означава, че не могат да се налагат глоби с ел. фиш и под необжалваемия минимум (каквото и да е той, тъй като подобен вече не съществува в правния мир), както неправилно счита процесуалният представител на жалбоподателя.

Съдът констатира, че при издаването на ЕФ не са допуснати съществени процесуални нарушения и материалният закон е приложен правилно. Видно е, че ЕФ е издаден в законоустановените срокове, в рамките на материалната и териториална компетентност на своя издател. Негово съдържание съответства на изискванията на чл.189, ал.4, изр.2-ро от ЗДвП, т.е. отразява териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което съвпада с данните от техническото средство, изведени на фотос от заснетия клип. Описано е нарушението по време, място и констатирано превишение на скоростта, а именно на ... г. в 19.30 часа на АМ „Т.“, км...+... в посока от град П. към гр. С.. Посочена е и посоката на движение на л.а. Разминаване между скоростта, която се сочи като измерена по данните от клипа, изведен на фотоса и възприетата като установена в ЕФ се отдава на редуцирането □, предвид възможността за допустима техническа грешка от 3%, която е отчетена в полза на нарушителя, тъй като от фотоса е видно, че скоростта на движение е била 161 км/ч, а в ел. фиш е посочена скорост от 156 км/ч. Посочени са нарушените разпоредби на ЗДвП - чл. 21, ал.1, както и наложената глоба по размер, място, начин и срок на плащане. Индивидуализирано е в пълна степен и техническото средство, с което е извършено видеозаснемането и е засечена превишената скорост. В атакувания ел. фиш е посочен серийния номер на техническото средство № 00209D32F68B. Той е посочени и в протокола за проверка № 26-С-ИСИС/09.08.2021 г. на Българския институт по метрология и в изведения фотос от заснетия клип, т.е. средството за измерване е в достатъчна степен индивидуализирано.

Като се има предвид моментната фотоснимка от целия видеоклип, придружаваща ЕФ, имаща статут на вещественно доказателствено средство по смисъла на чл.189, ал.15 от ЗДвП, може да се заключи, че видеоклипът, заснет от техническото средство, с което е било регистрирано нарушението е напълно валиден и изготвен в съответствие с техническите изисквания. Визираните реквизити в горната част на фотоса напълно съответстват на

възприетото като време, начин и място на извършване на нарушението. Установява се посока на измерване, която напълно съвпада с посоката на движение на МПС. Засичани са били приближаващите се автомобили. Отчетената скорост е на заснетия автомобил, а не на друг лек автомобил, т.к. камерата е насочена и е засекла автомобил, движещ се в лента № 2, а видно от фотоса точно там се движи процесният автомобил, а освен това до него не се наблюдават други МПС.

В конкретния казус управлението на МПС е констатирано и заснето със стационарна радарна система, за чието използване на посоченото място и време съгласно чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, приложима с оглед препращането на ЗДвП, не е необходимо представянето на протокол, тъй като съгласно тази разпоредба: „За всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол съгласно приложението“, т.е. подобен протокол е задължителен при използване само на мобилно АТСС за контрол, а в процесния случай се касае за стационарно такова.

В заключение - обжалваният ЕФ съдържа всички изискуеми от закона реквизити. А от събраните по делото доказателства безспорно се установява осъществен състав на нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, която предвижда забрана за водача при избиране скоростта на движение на пътно превозно средство да превишава установени стойности на скоростта, като за АМ тази стойност е 140 км/ч, а водачът се е движил със скорост 161 км/ч. При установяване на скоростта на движение е отчетен толеранс от минус 3 % от измерената скорост, което е в рамките на техническата грешка допустима за техническото средство за измерване, поради това посочената на снимковия материал, отчетената скорост на движение на МПС от 161 км/ч, съответства на описаната в ЕФ скорост от 156 км/ч.

По делото не се оспорва обстоятелството, че лекият автомобил, заснет със стационарната радарна система, е собственост на жалбоподателя. Това се потвърждава и от приложената по делото справка за собственост. Следва да се отбележи по отношение на авторството на деянието, че в обжалвания електронен фиш изрично е цитирана дадената от законодателя възможност на санкционираното лице на основание чл.189, ал.5 от ЗДвП в 14-дневен срок да

предостави писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението и копие на свидетелството му за управление на МПС, въз основа на които да се анулира издадения фиш. В законоустановения срок такива действия не са предприети от страна на жалбоподателя. При това положение и с оглед нормата на чл.188, ал.1 от ЗДвП, същият правилно е бил санкциониран за констатираното нарушение. В този смисъл авторството на нарушението в лицето на санкционирания е безспорно доказано. По делото не се представиха доказателства в срока по чл.189, ал.5 от ЗДвП жалбоподателят да е представил в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението. В тази връзка с оглед субекта на нарушението - физическото лице – собственик и ползвател на автомобила, с който е извършено нарушението, правилно е определен и вида на санкцията – глоба. Размерът на санкцията е съобразен с предвидения такъв в чл.182, ал.2, т.2 от ЗДвП за превишаване на скоростта на движение с 16 км/ч.

С оглед на всичко това съдът намира, че правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, чрез налагане на предвидената глоба в абсолютно определен в закона размер, съответен на стойността на превишението.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал.1 от ЗАНН, в полза на ответната страна следва да бъдат присъдени разноски за настоящата инстанция, които представляват юрисконсултско възнаграждение за осъществено процесуално представителство. На основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правна помощ, съдът намира, че следва да се присъди минимално възнаграждение в размер на 80 лева с оглед провеждането на едно съдебно заседание, без явяване в открито съдебно заседание по делото на процесуалния представител на ответника и изготвянето само на писмен отговор.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1, ал.2, т.5 и ал.9 от ЗАНН,
Районен съд Пазарджик, XX състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като законосъобразен Електронен фиш за налагане на

глоба серия К № ..., издаден от ОД на МВР Пазарджик, с който на В. Н. К. с ЕГН ***** е наложена глоба в размер на 50 лв. на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.2, т.2 от ЗДВП за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДВП. .

ОСЪЖДА В. Н. К. с ЕГН *****, адрес: гр. Х., бул. „Г.Г“ № 47, да заплати на ОД на МВР Пазарджик, сумата от 80 (осемдесет) лева разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване чрез Районен съд Пазарджик пред Административен съд Пазарджик в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____